

[Leif Hermann]

landbrugspolitikken at være unødvendig. De okkerfølsomme områder må derfor som udgangspunkt betegnes som marginaljordsområder. Dette vil så meget desto mere være tilfældet, når henses til, at forslagsstillerne nu også fremsætter lovforslag om ophævelse af mulighederne for at få tilskud til dræning.

Forslagsstillerne finder derfor, at tiden nu er inde til en betydelig stramning af reglerne vedrørende dræning i okkerpotentielle områder ved gennemførelse af en lovgivning om okkerdræning baseret på miljøbeskyttelseslovens principper.

Lovforslagets hovedidé er, at dræning i okkerpotentielle områder er forbudt, medmindre amtsrådet giver tilladelse. Sådanne tilladelser skal kunne meddeles på vilkår i lighed med godkendelser efter lov om miljøbeskyttelse. Dog kan tilladelser på vilkår af etablering af okkerrensingsanlæg ikke finde sted efter lovens ikrafttræden. Godkendelse af dræningsprojekter m.v. kan alene finde sted, såfremt ansøgeren godtgør, at det pågældende projekt ikke forventes at medføre okkerforurening.

Sammenhængen mellem dette lovforslag og lovforslaget om at ophæve tilskud til dræning indebærer, at en lodsejer, der står over for overvejelser om dræning af et okkerpotentielt areal, må vurdere, om det økonomisk set er mere fordelagtigt at ekstensivere det omhandlede areal, der formentlig kan henføres under EF's såkaldte socio-strukturelle foranstaltninger.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, anbefaler jeg det til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Behnke (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af pointsystem ved kørekort.

(Beslutningsforslag nr. B 129).

Jeg henviser til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 27:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingskort m.v.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 14/10 87. Første behandling 28/10 87. Betænkning 18/2 88. Anden behandling 23/2 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 116 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD og KRF) mod 12 (FP og FK).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om forbedret og ensartet folkepension.

Af Glistrup (FP) m.fl.

(Fremsat 6/10 87. Første behandling 10/11 87. Betænkning 18/2 88. Anden behandling 23/2 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget forkastes, idet 12 (FP og FK) stemte for, 117 (S, KF, SF, V, RV, CD og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Eftergivelse af studiegæld og efterbetalinger fra andelsselskaber).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 27/1 88. Første behandling 12/2 88. Betænkning 12/2 88. Anden behandling 23/2 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 117 stemmer (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og FK) mod 9 (FP).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til statsministeren:

»Kan statsministeren på baggrund af en tilsyneladende handlingslammet regering over for Folketinget sandsynliggøre, at regeringen evner at fortsætte?«

Af Preben Møller Hansen (FK) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 26/1 88. Fremme af forespørgslen vedtaget 29/1 88).

Begrundelse

Preben Møller Hansen (FK):

På baggrund af de diskussioner, som vi har overværet dels i dette Folketing, dels i pressen og dels ved møder rundt omkring i landet, får man unægtelig det indtryk, at vi har en regering, der er handlingslammet, en regering, der ikke evner at regere dette land til den brede befolknings tilfredshed. Og når vi er i den situation, så er det også nødvendigt at stille spørgsmål til statsministeren, om han mener, han er statsminister for en regering, der evner at regere vort land. Det er sådan set baggrunden for den forespørgsel, der er stillet. Vi er selvfølgelig interesseret i at høre, om det er muligt for regeringen at regere dette land, eller om den er indstillet på at acceptere, at den ikke har de fornødne kvalifikationer, ej heller det fornødne mandat. Det er vigtigt for befolkningen at få kendskab

til, hvordan det forholder sig, og vi anmoder statsministeren om at give en redegørelse for dette.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Schlüter):

Forespørgslen tekst bekræfter unægtelig den gamle sætning om, at det sete afhænger af øjnene, man ser med.

Der er to forhold, der kan handlingslamme enhver regering. Det ene er naturligvis stærke indre modsætninger, som betyder, at en regering ikke er i stand til at træffe beslutninger. Den situation foreligger ikke. Vi fire partier kan naturligvis have forskellig opfattelse i konkrete spørgsmål. Det er jo ikke så underligt, det er derfor, vi er fire separate partier. Men det har ikke hindret os i i tidens løb at træffe, hvad jeg nok synes jeg har lov at kalde endog særdeles vidtgående beslutninger. Der er og har bestandig været enighed mellem de fire regeringspartier om de grundlæggende linjer i regeringens politik.

Det andet forhold, som kan handlingslamme en regering, er, at et flertal i Folketinget ikke vil samarbejde eller direkte vedtager ting, som på afgørende måde ødelægger den politik, den som mindretalsregering søger at gennemføre. Skulle det ske, vil regeringen naturligvis blive lammet. Så kunne den ikke og så ønskede den heller ikke at fortsætte.

Men det er ikke sket; i ugerne op til jul fik vi jo tværtimod gennemført en omfattende eksportpakke og en betydningsfuld omlægning af arbejdsgiverafgifterne på grundlag af et bredt flertal. Vi fik også vedtaget finansloven for 1988, og det er uhyre praktisk at have sådan én.

Den finanslov var regeringen ikke tilfreds med. Vi havde ikke ønsket stigende offentlige udgifter, men det var der desværre flertal for, sådan som vælgerne nu engang sammensatte Folketinget i september.

Regeringen vil fortsat indbyde Folketinget til at bidrage til at løse de store opgaver, vi er stillet over for – og de er store, og de er svære, og det tager tid – først og fremmest at skabe flere arbejdspladser og fjerne underskuddet på betalingsbalancen.

Der er især to ting, som har skabt vanskeligheder for Danmark. For det første de internationale konjunkturer og de kraftige udsving i dollarkursen. Det kan vi jo ikke selv gøre noget